

derved, at Kreditforeningsobligationernes Kurs gik saa højt, som den gjorde, opnaedes der Mulighed for at foretage Konvertering paa en billig og forsvarlig Maade. Ogsaa derfor kunde man sige, at den Lov om Lettelse af Konverteringen af Prioritetslaan i faste Ejendomme, som udkom under 15de Februar 1895, hvilede paa en Forudsætning om, at der vilde finde en almindelig og ekstraordinær Konvertering Sted af Prioritetsgælden; og denne Forudsætning er ganske vist i alt Fald for en væsentlig Del slaaet til.

Nu har Staten jo igen foretaget en Konvertering i Henhold til Loven af 27de November f. A., og Spørgsmaalet er da dette: Kunne vi sige, at vi nu staa over for en almindelig ekstraordinær Konvertering af Prioritetsgælden? Saafremt dette Spørgsmaal bliver besvaret bekræftende, saa skulde jeg være villig til at gaa med til det foreliggende Forslag. Men efter min Overbevisning maa Spørgsmaalet besvares absolut benægtende. Naar der nu spørges om en almindelig Konvertering, vil Spørgsmaalet blive dette, om der kunde være Tale om at konvertere for Kreditforeningernes Vedkommende, ikke saaledes som sidst fra 4 til $3\frac{1}{2}$ pCt., men fra $3\frac{1}{2}$ til 3 pCt. Det er i Virkeligheden dette Spørgsmaal, som skal besvares, og for at besvare det, skal jeg henvise til, at Kursen paa de 3 pCt.s Kreditforeningsobligationer — jeg tager her Kurserne paa Østifternes Kreditforenings aabne Serie — for Øjeblikket er 88 pCt.; det vil altsaa sige: Kursen er saa langt nede, at der ikke kan være Tale om, at nogen, der har private Penge, vil kunne staa sig ved at konvertere ved at optage et 3 pCt.s Kreditforeningslaan; det Kurstab, man tager derigennem, er saa stort, at man ikke kan vente, at denne Vej skulde blive benyttet af nogen eller i alt Fald blive benyttet i et saadant Omfang, at der kan tages noget som helst Hensyn dertil. Hvilken Rolle Kurstabet spiller ved Optagelse af Kreditforeningslaan, vide sikkert alle ærede Medlemmer; man gaar hellere til at tage et Laan til noget højere Rente, end til at tage et Laan til en lavere Rente, naar Kurstabet, man skal tage ved Laanets Stiftelse, er væsentlig. Derfor har man Erfaring. Man har jo i Kreditforeningerne stadig haft først $4\frac{1}{2}$ og 4 pCt.s Obligationer ved Siden af hinanden, dernæst 4 pCt.s og $3\frac{1}{2}$ pCt.s og endelig $3\frac{1}{2}$ og 3 pCt.s; og det har stadig vist sig, at Laanene ikke blive tagne til den laveste Rente, saafremt Kursforskellen er blot nogenlunde væsent-

lig, altsaa naar Obligationernes Kurs staa væsentlig under pari. — Vi komme nu til Spørgsmaalet om Virkningen af den sidste Lov, Loven af 1897 om det ny Statslaan. Jeg tror da, at den straks har haft den Virkning, at bringe Kurserne en lille Smule op; det viste sig for de $3\frac{1}{2}$ pCt.s Kreditforeningsobligationers Vedkommende, at de gik op til omtrent 95. Imidlertid kom jo de $3\frac{1}{2}$ pCt.s Kreditforeningsobligationer ikke derved til at staa højere end de tilsvarende Kreditforeningsobligationer stod før Loven af 1894; den Gang stod de i 95—96, og de steg ved Loven af 1894 til 98; men ved Loven af 1897 var Stigningen, som sagt, kun op til 95. For de 3 pCt.s Papirer har Loven vistnok ogsaa bevirket nogen Stigning i Kursen, men, som sagt, kun op til 88; de staa der nu og have staaet der i de sidste Maaneder og ville ikke komme derover, og jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Udsigt til, at de 3 pCt.s Kreditforeningsobligationer skulle gaa op, og navnlig saa højt op som henimod 98 eller 97, hvilket jo vil være Betingelsen for, at Pantedeitorerne ville konvertere ved at gaa over fra Laan i rede Penge til Laan i Kreditforeningsobligationer til 3 pCt. Det er min Grund til ikke at kunne slutte mig til det foreliggende Lovforslag. Jeg mener, at kan man vedtage dette Lovforslag nu, er det simpelt hen en Suspension af de paagældende Skattebestemmelser for et endogsaa meget langt Tidsrum — men derom kunde man naturligvis forhandle — uden at der foreligger noget som helst særligt ekstraordinært Forhold, som kunde begrunde en saadan Suspension af Skattebestemmelserne.

Høst: Jeg kan i det hele tiltræde de Betragtninger, som vi nu have hørt fra den højtærede Finansminister. Ogsaa jeg mener, at der ikke for Tiden er nogen afgørende Grund til at gaa ind paa at gennemføre dette Lovforslag, særlig under Hensyn til Pengemarkedets Stilling og navnlig til — som den højtærede Finansminister har udtalt — at 3 pCt. Kreditforeningsobligationerne for Tiden staa i en Kurs af kun ca. 88. Men idet jeg altsaa kan slutte mig til disse Udtalelser, skal jeg dog knytte nogle faa Bemærkninger til Lovforslaget. Lovforslaget er jo i det hele taget, naar undtages Tidsfristen, enslydende med Lov af 15de Februar 1895. Det kunde vel derfor være af ikke ringe Betydning at faa Oplysning om, hvorledes denne Lov har virket paa de Prioritetsobligationer, som Lovforslaget tager Hen-